

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2005/06:50

Stenografiska
uppteckningar
2005/06:50

Måndagen den 2 oktober

1 § Rättsliga och inrikes frågor (rättsliga frågor)

Statssekreterare Dan Eliasson

Återrapport från ministerrådsmöte den 24 juli 2006

Återrapport från informellt ministermöte den 20-22 september 2006

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 5 och 6 oktober 2006

Anf. 1 VICE ORDFÖRANDEN:

Välkomna! Vi börjar med föredragningslistans punkt 1, Rättsliga och inrikes frågor.

Vi har till och med två statssekreterare här. Vi börjar med återrapporter. Varsågod!

Anf. 2 Statssekreterare DAN ELIASSON:

Tack så mycket, herr ordförande! Jag börjar helt kort med en återrapportering från RIF-rådet den 24 juli. Sedan tänkte jag också säga några ord om det informella RIF-rådsmötet i Tammerfors den 20-22 september.

Jag börjar alltså med julimötet. I stort sett handlade det om två saker. Det var först fråga om översynen av Haagprogrammet, som ju är det arbetsprogram som gäller för rättsliga och inrikes frågor just nu. Jag kommer tillbaka till detta under B-punkterna. I grund och botten handlar det om en effektivisering av beslutsmekanismerna. Den andra frågan handlade om Schengens informationssystem, SIS II. Ni känner till att det finns ett Schengens informationssystem. Detta håller man på att uppdatera så att det blir bättre. Det kräver nya rättsliga regler, och det kräver ett nytt datasystem.

När det gäller de rättsliga reglerna nådde man en politisk överenskommelse vid julimötet, kan man enkelt uttryckt säga. Jag kommer, herr ordförande, tillbaka till teknikdelen.

På det informella RIF-rådet i Tammerfors den 20-22 september var ett antal frågor uppe. Vi pratade bland annat om hur man skulle gå vidare i arbetet såvitt avser ömsesidigt erkännande. Ministrarna informerades också om några avvärdade terrorattentat inom EU. Sedan hölls en viktig och en första diskussion om hur vi kan effektivisera beslutsfattandet inom tredje pelaren inom ramen för Haagprogrammet. Eftersom det är en B-punkt kommer jag tillbaka till frågan i samband med det ordinarie rådsmötet.

Så här såg det ut, enkelt uttryckt, på de senaste två mötena – det formella och det informella.

Anf. 3 VICE ORDFÖRANDEN:

Därmed lägger vi denna återslag till handlingarna.

Vi går nu över till dagens dagordning och punkt 3 om en översyn av Haagprogrammet.

Anf. 4 Statssekreterare DAN ELIASSON:

Herr ordförande! Som nämnden väl känner till antogs i november 2004 ett femårigt arbetsprogram för genomförandet av ett område för frihet, säkerhet och rättvisa.

Under det finländska ordförandeskapet ska det göras en halvtidsutvärdering. Såvitt vi kan bedöma kommer den här utvärderingen att bli övergripande och inte beröra alla konkreta åtgärder i programmet och handlingsplanen. Som ni vet är det ett antal hundra åtgärder som förutskickas i den här planen.

En fråga som däremot kommer att stå i fokus handlar om hur beslutsfattandet ska kunna göras mer effektivt. En första diskussion ägde nyligen rum vid det informella mötet i Tammerfors den 21 och 22 september, som jag nyss nämnt.

Diskussionen i Tammerfors inriktades på den möjlighet som finns i artikel 42 i EU-fördraget att gå över till omröstning med kvalificerad majoritet och medbeslutande med Europaparlamentet.

På franska används ordet "passerelle" för att beskriva hur man med artikel 42 kan bygga en bro mellan tredje och första pelaren.

Diskussionen i Tammerfors visade att medlemsstaterna är överens om att något måste göras för att förbättra arbetsmetoderna på RIF-området.

Som läget är nu, herr ordförande, tar förhandlingarna ofta oerhört lång tid. Inte sällan blir slutresultatet tämligen urvattnat. Ministrarna var inte överens om hur man ska gå till väga för att effektivisera det här beslutsfattandet. Några länder vill använda passerellen – det vill säga föra över frågor från tredje till första pelaren – medan andra vill avvakta vad som händer med det konstitutionella fördraget. Flera medlemsstater har inte heller slutligt tagit ställning till på vilken sida man vill stå – om man vill avvakta att det konstitutionella fördragets framtid klargörs eller om man är direkt negativ.

Efter vad vi förstår från den senaste Coreperbehandlingen kommer det att bli en avrapportering från ordförandeskapet; det är den senaste informationen vi har. Vi vet för dagen inte hur finnarna avser att gå vidare med frågan efter rådsmötet.

Från svensk sida har vi hittills haft inställningen att vi nog vill avvakta ett klargörande av vad som ska hända med det konstitutionella fördraget innan vi egentligen ger oss in i den här diskussionen. I det konstitutionella fördraget finns det ju ett antal mycket viktiga säkerhetsventiler som har kommit till bland annat på svenskt initiativ för att skydda grundläggande rättsliga intressen i de olika medlemsländerna. De garantierna är viktiga för det framtida samarbetet.

Anf. 5 INGVAR SVENSSON (kd):

Det är nog förståeligt att skynda långsamt med detta. Det här med att man nu för in de rättsliga frågorna är en väsentlig del av det konstitutionella fördraget. Därför bör man nog avvakta den här processen.

2005/06:50

2 oktober

Anf. 6 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Jag tyckte att jag fick en bra redogörelse av statssekreteraren här. Jag hade nämligen bäddat för en fråga: Vad är Sveriges ståndpunkt på lång sikt?

Du nämnde att de så kallade säkerhetsventiler som är inbyggda är ett av skälen till att avvakta konstitutionen. Men om vi nu inte får någon konstitution, är man då från din sida beredd att gå någon annan väg för att bygga upp det här samarbetet? Jag förstår att inbyggt finns att vi säger nej till att använda oss av passerellen. Jag vill alltså gå lite längre än att bara svara som du gjorde.

Anf. 7 Statssekreterare DAN ELIASSON:

Till på fredag är, tror jag, det viktiga för oss att ta ställning till hur vi ska hantera det här rådsmötet. Sedan får vi väl se hur diskussionen ser ut framdeles och vilka ställningstaganden som ska göras. Men det får vi då återkomma till, tror jag.

Anf. 8 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi har haft en fördjupad diskussion om detta med statssekreteraren i en mindre grupp av alliansföreträdare. Från alliansens sida accepterar vi den position som expeditonsministären har intagit på denna punkt. Vi tycker också att det är klokt att avvakta förhandlingarna om det konstitutionella fördraget och hur det utvecklas.

Anf. 9 Statssekreterare DAN ELIASSON:

Vi går vidare. Nu handlar det om ett förslag till en förordning avseende ett finansiellt instrument för området skydd och beredskap. Statssekreterare Jonas Hjelm från Försvarsdepartementet äger den frågan. Varsågod!

Anf. 10 Statssekreterare JONAS HJELM:

Tack så mycket! Bakgrunden till det här förslaget är att kommissionen den 26 april förra året presenterade en förordning avseende inrättandet av ett finansiellt instrument för snabba insatser vid stora olyckor, katastrofer och terroristangrepp. I förslaget läggs också fast ett finansiellt stöd för att förbättra unionens beredskap för att genomföra gemensamma räddningsinsatser via gemenskapsmekanismen. Det gäller också förebyggande åtgärder som kan förhindra eller minska verkningarna av olyckor, katastrofer och terroristangrepp.

Förslaget innebar också att det skulle vara möjligt att finansiera materiel och transporter när gemenskapsmekanismen används för insatser såväl inom som utom Europeiska unionen. Det här förslaget har sedan dess behandlats och är alltjämt under behandling i rådsarbetsgruppen Prociv där förhandlingarna nu är inne i sitt slutskede.

Ambitionen är att det här ska kunna avslutas och att ett förslag ska kunna behandlas av rådet i december 2006. Det finns fortfarande några olösta frågor. De rör främst finansiering av transporter och materiel.

De förslag som kommissionen här har lagt fram bedöms av Sverige och ett antal andra medlemsländer som väldigt kostsamma – till viss del saknas också en ordentlig analys.

Sverige har tillsammans med Storbritannien, Tyskland, Nederländerna och Estland ställt sig avvisande till detta och påpekat att vi tycker att det inte har analyserats tillräckligt. Därför har vi också meddelat att vi inte tycker att det nu är möjligt att slutligt ta ställning till om det är motiverat med en gemenskapsfinansiering eller inte.

Vid rådsmötet denna vecka bedöms det att ordförandeskapet kommer att fokusera på en diskussion just kring frågan om finansieringen av materiel och transporter. Här var det redan efter tsunamikatastrofen så att ett flertal medlemsländer ställde frågor om behovet och om behovet av en analys för gemensamhetsfinansiering av transporter. Vi tycker inte att kommissionen så att säga har mött upp mot den här förfrågan om en analys i sitt underlag. Det finns alltså inte något sådant underlag.

>>> *Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen* <<<, som är de som främst driver detta med gemensam finansiering, har konstaterat i rådsarbetsgruppen och vid andra överläggningar att den text som nu ligger på bordet är den enda text som kan gälla. Den är från deras utgångspunkt *inte* förhandlingsbar. Övriga medlemsländer som lutar åt den>>> *Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen* <<< hållningen – det vill säga en gemensam finansiering – är något mer förhandlingsbenägna.

>>> *Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen* <<<

Jag tycker att det också tål att i det här sammanhanget säga att Sverige har välkomnat kommissionens förslag beträffande arbetet kring det här instrumentet för skydd och beredskap och för ett stärkande av gemenskapsmekanismen för räddningstjänst.

När det gäller den specifika frågan om finansiering av transporter och materiel har vi, som jag har sagt, intagit en annan ståndpunkt. Vi framhåller nuvarande principer för finansiering – att det land som begär inom EU hjälp betalar, står för kostnaderna för densamma. När det gäller utom unionen tycker vi att det underlaget inte innehåller en tillräcklig analys av behovet.

Vid rådsmötet förutses, som jag sagt, bara en diskussion om detta. Därmed är det lätt för Sverige att ha en något mer avvaktande hållning. Men om ordförandeskapet av någon anledning vill gå till omröstning är det vårt förslag och vår önskan att kunna gå med en nej-röst här därför att en nej-röst bäst skulle ge förutsättningar för det fortsatta förhandlingsarbetet. En ja-röst skulle alldeles för mycket låsa upp oss vid den text som nu föreligger.

Anf. 11 BEATRICE ASK (m):

Det låter som att det är väldigt låsta positioner. Jag vill ändå höra lite mer. Man får väl utgå från det ordförandelandet känner. I grunden är vi ju positiva till att man hittar en gemensam formel för detta. Det tycker jag att det är viktigt att vi från svensk sida är tydliga om – alltså att vi faktiskt tycker att man ska göra någonting. Sedan är det tråkigt om >>>

Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen <<<är så otroligt låsta. Ingen vill väl betala mer än nödvändigt.

2005/06:50
2 oktober

Tror ni att man kan komma fram, och borde vi inte vara aktiva för att faktiskt få fram ett bättre underlag? De här låsta positionerna leder ingestans. Det tycker jag är lite synd i ett ärende där det ändå borde vara självklart att EU liksom kan gripa in och göra något. Vad händer om man röstar nej? Det är så låsta positioner. Vilka möjligheter har vi att få ordförandelandet att se till att man borrar och hittar en väg ut ur denna låsning?

Anf. 12 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Det är som Beatrice säger. Det här är ett av de områden där även vi i Miljöpartiet tycker att det är bra att det finns ett ordentligt samarbete, för det här är ett område som vi dessvärre ser kan bli mer frekvent.

Om vi nu vidhåller ett nej till den finansieringsform som >>> **Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen** <<<har föreslagit, vilket tidsperspektiv har vi då framöver innan vi kan nå någon form av lösning på detta? Kan man ha någon uppfattning om det?

Anf. 13 Statssekreterare JONAS HJELM:

Herr ordförande! På Beatrice Asks fråga kan jag säga att jag naturligtvis håller med om angelägenhetsgraden här. Det tror jag att de allra flesta gör.

Att säga nej till nuvarande förslag behöver inte innebära att man inte är öppen för andra lösningar. Vad jag menar är att vi ska säga nej till det förslag som nu ligger.

Det som lite grann förs i kulisserna och som jag vet att ordförandeskapet har uppe är en lösning där man allokera pengar som i form av ett lån går ut till de medlemsstater som inte anser sig ha finansiella resurser för att ställa upp med den hjälp som det är fråga om. Detta skulle kunna vara det som kan få knuten att lösas upp. I dagsläget vet jag inte hur >>> **Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen** <<<skulle ställa sig till en sådan lösning. Men utifrån ett svenskt perspektiv skulle jag kunna se det som en *möjlig* kompromiss.

Sedan vänder jag mig till Leif Björnlod. Ja, jag vet; alla är väldigt angelägna om att hitta en lösning på den här frågan. Jag tror att man måste komma ifrån de låsta positioner som finns här. Det kan inte vara så att den text som nu ligger är den enda gällande texten. Vi måste nog alla förflytta oss lite grann. Jag vågar inte sia om tidsperspektivet. Inte under veckan som kommer men inom en ganska snar framtid kan man, tror jag, faktiskt hitta en lösning på det här.

Anf. 14 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Jag vill bara göra en jättkort kommentar. Detta med att införa garantilån – eller vad det nu skulle kunna kallas – har ni diskuterat lite grann i korridoren. Hur många har ni diskuterat med i korridoren? Sverige tycks vara positivt till detta. >>> **Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen** <<<har inte skickat några signaler, om jag förstått det hela rätt. Men hur är det i övrigt? Hur ställer sig de andra medlemsländerna?

Anf. 15 Statssekreterare JONAS HJELM:

Jag har egentligen ingen kunskap om hur alla ställer sig till det här.>>> **Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen** <<<.

Anf. 16 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag får väl sammanfatta detta ungefär så att vi från alliansens sida accepterar den här svenska positionen men vill understryka att vi är angelägna om att arbetet på detta område inte i praktiken motarbetas genom att man ställer krav som det är omöjligt att uppfylla men att vi också, precis som statssekreteraren sade, gärna vill borra vidare i frågorna om ekonomin och finansieringen. Vi har alltså ingen invändning mot den position som här har föreslagits.

Jag finner att det finns en majoritet för den här positionen i EU-nämnden.

Vi går nu vidare till punkt 5 om SIS II.

Anf. 17 Statssekreterare DAN ELIASSON:

Herr ordförande! Vi räknar med att ordförandeskapet presenterar en lägesrapport och slutsatser om utvecklingen av SIS II – Schengens informationssystem SIS II, som jag inledningsvis nämnde i min föredragning här.

Som ni kommer ihåg från inledningen av min presentation av återrapporteringen nådde vi här i somras en politisk överenskommelse om de rättsliga förutsättningarna när det gäller SIS II. Däremot har vi haft bekymmer när det gäller tekniken, nämligen med att få tekniken på plats, att få datasystemen och informationstekniksystemen på plats. Det har varit tungt i det arbetet. Det plägar vara så från tid till annan när man ska bygga nya informationssystem, så också i detta fall.

Tidigare hade vi som måldatum mars 2007. Det var ett viktigt måldatum. Det skulle möjliggöra för de nya medlemsstaterna, som var redo för att kunna bli en del av Schengensystemet också, att få bort personkontrollerna mellan olika länder. Men tekniken har inte varit den som jobbar med de här frågorna behjälplig. Det är uppenbart att måldatumet inte nås. Då har man att välja. Endera stoppar man huvudet i sanden och säger: Jobba på så får vi se vad det blir. Eller också försöker man äga processen från politisk nivå och sätter upp ett nytt kraftfullt måldatum och säger: Nu är det *no excuses any more*. Nu ska det vara ett nytt måldatum, och det ska gälla. Det ska fungera.

Det är väl det senare som ska ske just nu. Vi skjuter fram detta drygt ett år, till juni 2008. Det synes finnas en stor samsyn om att det inte får bli några förseningar efter det, utan det är det som ska gälla.

Det här är naturligtvis ingenting som gör de nya medlemsstaterna särskilt glada. "Del av Schengen" är en del av att vara en fullvärdig medlem för många länder i unionen. Vi tror att det viktiga är att vi som är systemägare just nu sätter press på dem som jobbar och inte bara släpper den här frågan och låter det bli vad det blir.

För att möta den oro och den besvikelse som finns har Portugal lanserat en idé som innebär att man under en övergångsperiod ansluter de nya medlemsstaterna till det nuvarande systemet, SIS I-systemet. Det är inte riktigt klart hur detta ska gå till – om det ens är möjligt. Vi ser fram emot vad Portugal har att säga på rådsmötet nu. Vi utgår från att de har någon-

ting att säga. Har de kunnat jobba fram en modell så är nu tidpunkten för detta. Vi har ännu inte sett någonting konkret.

Vad vi inte kan acceptera är en ordning som innebär att kraft tas från byggandet av SIS II så att det blir ytterligare förseningar. En sådan ordning kan vi alltså inte acceptera. Om Portugals förslag innehåller någonting sådant är det fel; då är det dåligt. Då är det bättre att avvakta till år 2008 och se till att det fungerar då. Är det däremot så att det med några enkla handgrepp som inte tynger den övriga processen går att tidigare associera dem till Schengensystemet ska vi naturligtvis vara öppna för det – under förutsättning att alla andra krav för ett Schengeninträde är färdiga.

Ungefär så tänkte vi närma oss det här rådsmötet.

Anf. 18 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns en majoritet för den föreslagna positionen.

Vi går vidare till nästa punkt.

Anf. 19 Statssekreterare DAN ELIASSON:

Nu handlar det om en strategi för integrerad gränsförvaltning, om utveckling av förvaltning av de yttre sjögränserna med beaktande av situationen i Medelhavsområdet och på Kanarieöarna.

Enligt den senaste informationen vi fått ska diskussionen i RIF-rådet inskränkas till ett förslag om rådsslutsatser om att förstärka EU:s södra sjögränser. Här upprepar rådet sin vilja att vidta såväl omedelbara gränskontrollåtgärder som mer långsiktiga insatser i ursprungs- och transitländerna för att avhjälpa den akuta situationen i Medelhavet och på Kanarieöarna.

Herr ordförande! Jag tror att vi alla under ett antal år har sett de förfärliga bilderna både från Medelhavet och från Kanarieöarna på hur emigranter på olika sätt söker sig till Europa i båtar. En del lyckas. En del misslyckas.

I år är det mer än 20 000 afrikaner som sjövägen har sökt sig till Kanarieöarna. Men många når, som sagt, aldrig fram. Man har hittat närmare 500 döda i vattnen, men Röda Korset tror att 2 000–3 000 personer har försvunnit ute till havs. Situationen är ansträngd också på Malta och på den italienska ön Lampedusa.

I förslaget till rådsslutsatser uppmanas rådet och Frontex att fortsätta sina ansträngningar att bistå i den humanitära krisen. Slutsatserna innehåller inga förslag om nya rättsliga instrument eller operativa insatser, utan man uppmanar rådet och Frontex att fortsätta sina ansträngningar med att bistå i den humanitära krisen.

När det gäller rättsliga instrument och operativa insatser förs sådana diskussioner i vanlig ordning i berörda rådsarbetsgrupper och inom Frontex.

I det här sammanhanget vill jag, herr ordförande, särskilt nämna något som kallas för Rabit – vi översvämmas av akronymer på EU-området. Rabit står för Rapid Border Intervention Teams.

Det sägs i slutsatserna att förordningen om Rabit snabbt ska antas. Det här handlar om att inrätta grupper av nationella experter som snabbt ska lämna operativt stöd under särskilda omständigheter. De ska kunna hjälpa till med till exempel kontroll av resehandlingar, med att genom-

2005/06:50

2 oktober

söka fordon samt med patrullering. Detta bygger på frivillighet när det gäller både givare och mottagare och ska kunna finansieras av gränsbyrån Frontex.

Vi tycker att det här är bra. Den senaste tidens händelseutveckling visar att det är nödvändigt att hjälpa till i de situationer som nu har uppstått. Så länge det handlar om frivillighet ser vi inga problem.

När det gäller slutsatserna är vi särskilt nöjda med att man i dokumentet tar sikte på såväl gränskontrollåtgärder och räddningstjänst som en mer långsiktig utveckling av samarbetet med ursprungs- och transitländerna.

Vi har tidigare, herr ordförande, sagt att det här med gränskontroll är en nationell angelägenhet, att det får var och en sköta själv. Det är vår utgångspunkt och rimmar väl med detta med att upprätthålla inre ordning, vilket också är en nationell angelägenhet.

Här öppnar EU upp genom slutsatserna som säger att förordningen om Rabbit ska antas. Rabbit kan komma att betyda någon typ av gemensamt eller solidariskt ansvarstagande för gränskontroll. I vårt tidigare ställningstagande har vi sagt att utgångspunkten är ett nationellt ansvar. Men vi har också sagt att om någon kan peka på att det finns ett behov av att ha någon typ av gemensamt ansvar eller av att skapa gemensamma förutsättningar och vi tycker att de förutsättningarna så att säga ligger för handen, är acceptabla, ska vi nog fundera på det.

I framtiden när Rabbit ska antas är nog uppfattningen från vår sida att eftersom det är frivillighet mellan givare och tagare och situationen ser ut som den gör, framför allt kring Kanarieöarna, kan det vara bra att gå in och hjälpa till där. Det behövs fler patrullbåtar för att kunna ta om hand dessa förvirrade människor kring Kanarieöarna som missar dessa. Jag har sett bilder på någon båt som till och med dykt upp i Brasilien – alla döda har man missat. Det kan vara en stor humanitär insats att hjälpa till där nere, så vi tycker att vi kan öppna för denna. Det betyder *inte* att vi i Sverige ska tvingas ta emot några gränsvakter från Centraleuropa för att hålla vår gräns i förhållande till något annat land. Friheten att själva hantera den frågan har vi – det här är ren frivillighet.

Anf. 20 BÖRJE VESTLUND (s):

Jag har aldrig förstått alla de här hårda principerna. Jag tycker att om ett land inom EU, eller för all del någon annanstans i världen, begär hjälp av andra länder ska man ställa upp i den mån man kan.

Det handlar dock inte om dessa frågor. Jag vill prata mer om den humanitära delen av detta. Det är naturligtvis, precis som statssekreteraren säger, en humanitär kris på många olika sätt, och det mesta kan man ju avhjälpa på andra sätt. I det här materialet saknar jag en beskrivning av vilka insatser vi gör i dessa länder. Senegal är ett land som har diskuterats väldigt mycket, men det finns kanske andra länder också.

Mina frågor är: Gör man någonting åt detta? I vilken omfattning förekommer ren människosmuggling där det handlar om rent lurendrejeri? Det har vi ju sett på andra håll när det har kommit människor till olika delar av Europa och den rika världen på falska premisser.

Anf. 21 Statssekreterare DAN ELIASSON:

Herr ordförande! När det gäller de humanitära insatserna ska jag be att få hänvisa till statssekreterare Charlotte Svensson som kommer att föredra de flyktingrelaterade frågorna efter mig. Hon har betydligt mycket bättre kunskap om de frågorna än vad jag har.

Men jag kan i alla fall säga att man jobbar väldigt med svenskt bistånd och stöd, både genom FN och på annat sätt, för att se till att människor får stöd och möjlighet att stanna i sina hemländer och ger sig ut på de här farliga resorna.

Det jag kan prata om är människosmugglingsfrågorna som naturligtvis i stor utsträckning ligger inom Justitiedepartementets ansvarsområde. Där jobbar man väldigt aktivt. Det är klart att många av de här människorna har fått hjälp. De allra flesta köper båtfrakt över. En del luras till fattiga arbeten. Jag tror att det är en av de viktigaste prioriteringarna för alla regeringar runtom i Europa att jobba mot detta och se till att man inriktar Europol, de gemensamma EU-instrument och mekanismer som finns för att försöka förebygga detta och komma åt det och lagföra det.

Det ligger i sakens natur att det är svårt att få till ett bra samarbete med Mauretanien och Senegal, som är de två stora länderna som man kommer ifrån till Kanarieöarna bland annat. Det är svårt på individuell basis för de olika medlemsländerna att försöka hitta former och sluta avtal. Och det visar väl att det i en sådan här situation är viktigt att vi även i tredjepelarfrågor har EU som kraft som kan driva frågorna framåt. Det är viktigt att vi ger några, till exempel kommissionen, i uppdrag att förhandla fram polisiära samarbetsmekanismer mellan de här ländernas myndigheter och våra egna myndigheter i syfte att förebygga och lagföra den här typen av brottslighet.

Det finns mycket kvar att göra där, men jag skulle vilja säga att man är fullt medveten om problemet, och med de till buds stående medel som finns i dag jobbar man aktivt med frågorna.

Anf. 22 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Det är inget tvivel om att vi ska hjälpa till med de humanitära delarna. Men jag vill också påpeka det som Dan Eliasson sade om att det fanns en diskussion och en önskan om att man skulle införa en gemensamt finansierad gränsstyrka inom hela EU. Jag är mycket tacksam att du markerade det så tydligt. Jag antar att ni har haft ett förmöte och diskuterat den saken också. Jag är väldigt intresserad av att höra alliansens ståndpunkt i den frågan för att få reda på lite grann om framtiden.

Anf. 23 VICE ORDFÖRANDEN:

Om ingen annan begär ordet kan jag sammanfatta och säga att allianspartierna har ungefär samma inställning som regeringen på den här punkten. Jag tyckte att det var en väldigt bra avslutning som statssekreteraren gjorde på sin föredragning när han gick in på de humanitära frågorna och sade att det trots allt växer fram en insikt om att de här emigrantfrågorna – det är ju inte flyktingar i allmänhet, utan det är emigranter – ofrånkomligen mer och mer är en fråga om solidaritet och gemensamt ansvar.

Man kanske också ska understryka att det inte bara nödvändigtvis är människor som kommer över Medelhavet till Kanarieöarna till sjöss. De

kan ju också komma på närmare håll till Skandinavien. Vi måste ha en politik som inte bara utformas i dagens situation med tanke på emigrantströmmarna från Afrika. Det kan ju också vara så att dessa massflyktssituationer uppstår i Sverige när människor kommer från andra sidan Östersjön till exempel. Det har vi diskuterat tidigare i Sverige.

Jag vill understryka det som statssekreteraren sade om att det också krävs åtgärder på lång sikt. Det är egentligen lättare att ha åsikter om vad som ska göras på lång sikt, ekonomisk, social och demokratisk utveckling i Afrika, men det åstadkommer man inte så snabbt för att hantera de omedelbara, kortsiktiga, humanitära frågorna.

Det är min sammanfattning av alliansens ståndpunkt så här långt. Men det tillträder en ny regering på fredag, och Leif Björnlod och andra får väl avvakta för att se vad den regeringen mer precist kommer att vidta för åtgärder under kommande år på det här området.

Är det någon annan som vill ha ordet och komplettera eller säga något? Om så inte är fallet tackar vi statssekreteraren för detta. Det finns alltså ett stöd i EU-nämnden för den föreslagna svenska positionen.

Anf. 24 Statssekreterare DAN ELIASSON:

Med ert tillstånd, herr ordförande, går vi vidare till nästa punkt som handlar om rådets rambeslut om överförande av dömda personer mellan EU:s medlemsstater.

Ni vet att Sverige är en av initiativtagarna här. Det går i grund och botten ut på att personer som åker utomlands, begår brott och döms där ska åka tillbaka till sitt hemland för att där sitta i finkan.

I det här sammanhanget finns det ett regelsystem som är baserat på Europarådskonventioner. Nu ska vi försöka snabba på det här förfarandet, göra det enklare, mer smidigt och effektivare. Det finns en fråga som ligger och gnager lite grann fortfarande, nämligen frågan om huruvida hemlandet, oftast ett öst- eller centraleuropeiskt land, ska vara tvingat att ta tillbaka sina egna medborgare som har begått brott utomlands. Det är den vanligaste situationen, även om alla ska veta att det finns andra situationer också där våra medborgare som åker ut och begår brott ska sitta av straffet i hemlandet.

Många länder känner en viss oro för att ännu fler av de egna medborgarna som har begått brott utomlands och sitter fängelse där ska skickas tillbaka till hemlandet, medborgarskapslandet. De är lite oroliga för detta och vill försöka få till stånd någon typ av vägransgrund för detta. Den stora majoriteten av EU:s medlemsländer säger att detta är fullständigt uteslutet. Det vi kan göra är att understryka att behörig myndighet vid sin bedömning av huruvida en person ska överföras eller inte särskilt beaktar de sociala möjligheterna till rehabilitering och återinträde i samhället. Utgångspunkten för ett överförande är ju att det är bäst att man sitter av straffet i sitt hemland, eftersom det är där man ska bo i framtiden och det är där man bäst kan förbereda frivivningen och alla de sociala åtgärder som rimligtvis ska kopplas på i ett sådant sammanhang i ett välutvecklat land. Det handlar om en liten passus i regelverket som säger att behörig myndighet särskilt ska beakta möjligheter till social rehabilitering när man beslutar om överförande. Det tycker vi är en ganska självklar sak.

Först ber jag om ursäkt för att jag kommer sent. Jag har suttit fast en timme på tåget en mil utanför Stockholm. Tyvärr fick jag inte vara med från början. Jag hade en hel del att säga om de föregående frågorna.

Vi är som bekant emot hela det här rambeslutet på grund av att man avskaffar dubbel straffbarhet. Men nu gäller det frågan om samtycke, och jag tycker att vi ska driva att den dömde ska samtycka till överförandet. Jag tycker att vi ska göra allt för att försöka få igenom det.

När det gäller om frågan om att länder ska kunna vägra att ta emot, anser vi inte att man ska kräva samtycke.

Anf. 26 Statssekreterare DAN ELIASSON:

Herr ordförande! Jag tror att det kanske till och med är en farlig väg att vandra att ge den dömde rätt att själv avgöra huruvida han ska överföras eller inte. Var och en som har jobbat med kriminalpolitiska frågor och som har åkt runt till svenska fängelser och jämfört dem med de baltiska eller centraleuropeiska fängelserna – jag har inte varit i något rumänskt eller bulgariskt fängelse, men jag tror inte att det är så våldsamt mycket bättre där heller – vet att incitamentet att åka hem och verkställa inte är så stort om man kan sitta av straffet i Sverige till exempel, om jag uttrycker mig försiktigt. Därför tycker vi att samtycke från den dömde inte ska finnas.

Anf. 27 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens position.

Anf. 28 Statssekreterare DAN ELIASSON:

Nästa punkt handlar om EU-byrån för grundläggande rättigheter och förslag till beslut. Nu handlar det egentligen om frågan om byrån ska ha kompetens för att lägga synpunkter och rekommendationer när det gäller det arbete som bedrivs i avdelning 6 i fördraget, det vill säga det polisiära och straffrättsliga arbetet. Ni vet ju att från början var byrån ett centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet, men Europeiska rådet beslutade i december 2003 att det också skulle bli en byrå för mänskliga rättigheter.

Hittills verkar det finnas en stor majoritet för att byrån, enkelt uttryckt, ska få agera inom första pelaren, men ett stort antal medlemsländer vill gärna se att också det polisiära och rättsliga samarbetet inom EU får vara föremål för synpunkter från byrån. Några medlemsländer är starkt emot. Vi tycker att det är ganska självklart att även kapitel 6 ska få omfattas av byråns arbete.

Om herr ordföranden tillåter mig en liten utvikning skulle jag vilja säga att vi jobbar väldigt mycket med repression inom EU när det gäller det straffrättsliga, polisiära och kriminalpolitiska arbetet, och det är rätt och riktigt. Vi måste bygga broar mellan våra rättssystem. Men ju effektivare vi blir i våra repressiva instrument, desto viktigare är det också att vi höjer nivåerna på rättssäkerhetssidan. Då tycker vi att förslaget att kapitel 6 kan vara föremål för byråns granskning är ett viktigt sätt att bygga upp rättssäkerhetssidan. Vi har ju pratat om häktningstider och om att höja grundläggande fri- och rättigheter i brottmål. Det är andra viktiga

förhandlingsfrågor som krävs för att balansera utvecklandet av repressionen.

Om man ser det övergripande EU-politiskt och kriminalpolitiskt är det viktigt att vi får några balanspunkter på rättssäkerhetssidan också, och byrån är viktig i det avseendet.

Anf. 29 VICE ORDFÖRANDEN:

Eftersom ingen begär ordet finns det stöd i EU-nämnden för den föreslagna positionen.

Anf. 30 Statssekreterare DAN ELIASSON:

Herr ordförande! Nästa punkt handlar om förslag på straffrättsliga åtgärder på det immaterialrättsliga området. Sommaren 2005 lade kommissionen fram ett förslag om straffrättsliga åtgärder på det immaterialrättsliga området. Det var två instrument. Det var dels ett direktiv, dels ett kompletterande rambeslut. Direktivförslaget innehöll bestämmelser om bland annat krav på kriminalisering av vissa immaterialrättsintrång och vissa straffrättsliga påföljder. Rambeslutet innehöll bestämmelser om bland annat straffnivåer, utökade möjligheter till förverkande, gemensamma utredningsgrupper och förbud för åtalsangivelse.

I maj 2006 presenterade kommissionen ett nytt förslag som ersatte de tidigare förslagen, som då följaktligen drogs tillbaka. Att kommissionen nu ersatt de båda tidigare förslagen med ett direktiv är i linje med kommissionens tolkning av den så kallade miljödomen. Kommissionen menar att miljödomen i princip öppnar för all form av straffrättslig reglering i förstapelarinstrument. Ni kommer ihåg att det kom en dom som sade att det kan finnas straffrätt i första pelaren. Jag tror att lokutionen var om det är *absolutely necessary* för att uppnå syftena i första pelaren.

Vi och många andra medlemsländer blev ju lite överraskade av den där domen. Vi tyckte kanske att den gick lite för långt och att man definitivt inte ska dra några långtgående slutsatser av domen. Man måste vara försiktig. Men kommissionen vädrade naturligtvis morgonluft, såg sina maktbefogenheter utvidgas och sade: Nu äger vi initiativrätten på straffrättens område i Europa – vad härligt.

Man hade något meddelande om det där man pekade på en inriktning åt det hållet. Jag tror att nästan alla medlemsländer anser att så inte alls är fallet.

I den här andan drog kommissionen tillbaka sina två tidigare instrument och lade fram ett direktivförslag även med straffrättsliga åtgärder. Nu är frågan vad vi ska göra med detta. De flesta är väl överens om att det ligger ett nytt ärende i EG-domstolen som handlar om sjöfartsföroreningar där den här frågan om gränsdragningen mellan första och tredje pelaren när det gäller straffrätt kommer att aktualiseras igen. Man bör väl egentligen avvakta den domen för att se hur man ska hantera det här och om det ska vara ett instrument, bara ett förstapelarinstrument, eller om det ska vara två instrument, ett förstapelarinstrument med gärningsbeskrivningar och ett tredje pelarinstrument med straffsatser bland annat.

Vi tycker, som många andra, att man kan ha en viss öppenhet för att gå in i substansförhandlingar, både när det gäller gärningsbeskrivningar och straffsatser. Sedan när sjöfartsföroreningsdomen kommer kan man dra slutsatser, plocka delar av det förhandlade materialet och säga vad

som nu bör ligga i tredje pelaren och vad som bör ligga i första pelaren. Det handlar alltså om en öppenhet för att fortsätta med förhandlingar, eftersom immaterialrättsintrång är viktiga frågor. Det vet alla som har följt diskussionen om Pirate Bay. Det är viktiga frågor som vi ska bevaka noggrant.

Substansfrågan är viktig, men avgörandet om var det ska ligga, i tredje eller första pelaren, får göras mot bakgrund av sjöfartsföreningens domen som kommer.

Det vi gör just nu är att vi bejakar fortsatt förhandling i substans. Vi, eller någon annan, återkommer till substansförhandlingarna när det blir dags för politiska ställningstaganden.

Anf. 31 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns ett stöd för regeringens upplägg i de fortsatta förhandlingarna.

Då går vi till nästa punkt.

Anf. 32 Statssekreterare DAN ELIASSON:

Den handlar om ett rambeslut om beaktande av fällande domar avkunnade i Europeiska unionens medlemsstater vid ett nytt brottmålsförfarande i en annan medlemsstat. Enkelt uttryckt, herr ordförande, handlar det här om att när någon ska dömas för ett brott som har begåtts inom unionen ska man beakta brottslighet som har begåtts inte bara i det domlandet utan också i andra länder. Så kan vi göra i Sverige i dag redan, men tydligen finns det brister i det avseendet i några andra medlemsländer. Då kan det vara bra att vi har en gemensam standard i det avseendet i unionen.

Det påverkar oss inte särskilt mycket i substans. Vi är nu i slutfasen av förhandlingarna när det gäller informationssystemet för att säkerställa att man har kunskap om de olika domarna. Det är inte så lätt för dem som sitter i Falu tingsrätt och ska döma Eliasson, Gud förbjude, någon gång, att veta om jag har gjort några dumheter någon annanstans ute i Europa. Det måste finnas ett system som möjliggör för domstolen att kolla var jag finns i de olika ländernas kriminalregister. Ett sådant system är under utarbetande. Jag har inte sett någon som helst politisk oenighet om detta.

Anf. 33 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Det är ytterligare av dessa registersamarbeten som finns och som jag anser skapar en väldigt stor osäkerhet genom att det är så många som kan hantera dessa register. Jag kan alltså se en fara för att obehöriga kan få tillgång till dessa. Diskuterar ni registersäkerhet, utgallringsregler och sådana saker samtidigt som ni diskuterar detta? Jag tycker att det är viktigt att de sakerna fungerar, eftersom vi här i Sveriges riksdag har bestämt att det ska gälla svenska medborgare.

Anf. 34 Statssekreterare DAN ELIASSON:

I det instrumentet som vi nu ska ta ställning till och försöka nå en politisk överenskommelse om handlar det bara om att de olika länderna förbinder sig att säkerställa att man har system där man beaktar brottslighet som har begåtts i andra länder när man utmäter straffpåföljden. Om

någon har begått en narkotikagärning i Sverige för första gången ger det en typ av påföljd. Har man gjort det tre fyra gånger tidigare runt om i Europa ska det beaktas i fortsättningen, och det ska beaktas i alla länder. Det är det detta handlar om.

När det gäller registerfrågan är jag glad att Leif Björn lod uttryckte det så att det var ett registersamarbete, eftersom det är detta det handlar om. Det handlar om att ge information till varandras olika kriminalregister om dömda personer som har hemvist eller boende i det egna landet. Innan det blir dags för slutligt ställningstagande i den frågan kommer EU-nämnden att få chans att ha ytterligare synpunkter på den. Den kommer säkert också att föredras i justitieutskottets lilla EU-grupp.

Anf. 35 LEIF BJÖRN LOD (mp):

Jag har bara en kort fråga. Det finns naturligtvis en möjlighet för de länder som efterfrågar utdrag ur brottsregistret för en viss person, som kanske sedan frikänns, att upprätta egna register med de insamlade uppgifterna från andra länder. Kommer det på något sätt att villkoras? Vi har ju gallringsregler här i Sverige. Det är inte så säkert att man har samma gallringsregler i Frankrike. Därmed finns det risk för att en del av det humanistiskt baserade system som vi har haft, att människor faktiskt ska kunna bli fria från fällande domar efter en viss tid, urholkas. Finns det någon diskussion på den punkten?

Anf. 36 Statssekreterare DAN ELIASSON:

Herr ordförande! Här ska jag ge Miljöpartiet och framför allt Leif Björn lod ett erkännande. De här frågorna om gallringsregler vid informationsutbyte är någonting som har kommit upp på dagordningen mycket tack vare Miljöpartiet. Vi har tidigare haft ingångsvärdena att det får väl var och en acceptera och fixa enligt egen nationell rätt. Men ju mer samarbete vi har kring känsliga uppgifter runt om i Europa, desto större anledning finns det att också titta på gallringsregler, rätt till rättelse, rätt till information om sig själv och den typen av frågeställningar. Det är ett av skälen som gör att vi tycker att det är så viktigt att vi får ett dataskyddsdirektiv på tredje pelaren också. Det är viktigt att vi får ett rambeslut om hur vi ska hantera personuppgifter rent allmänt i tredjepelarsamarbetet. Det är föremål för förhandling just nu. Den rättsakten är viktig.

Den rättsakt som är ett komplement eller en förutsättning för det här systemet är ju i slutfasen av förhandlingarna. Jag tror till och med att vi har föredragit den här i nämnden någon gång eller åtminstone i justitieutskottet. När det gäller det instrumentet kommer nämnden att ha möjlighet att utöva inflytande.

Anf. 37 VICE ORDFÖRANDEN:

Eftersom ingen har begärt ordet finner jag att det finns stöd för den föreslagna positionen.

Anf. 38 Statssekreterare DAN ELIASSON:

Nästa punkt är en information om att det under lunchen kommer att bli en diskussion om Afghanistan och narkotikafrågor. Jag tror att det är engelsmännen som har en *lead* där. Som ni vet har de ett ansvar för nar-

kotikabekämpning i norra Afghanistan. Vi får höra vad de säger. Det vi vet är att det går mot rekordskördar av opium i Afghanistan. Vi måste på något sätt samordna att möta det här hotet om narkotika från Afghanistan. Det är mer en informationspunkt.

När det sedan gäller den gemensamma kommittén på ministernivå och eventuella A-punkter ber jag att få hänvisa till det skriftliga materialet men är redo att svara på eventuella frågor om herr ordförande eller nämnden så önskar.

Anf. 39 KARIN THORBORG (v):

Jag vet att ni har samrått om punkt 3, och den var nästan den viktigaste som jag kom hit för. Den handlar om utvärdering av Haagprogrammet. Jag vill bara så här efteråt skicka med att vi i Vänsterpartiet anser det helt oacceptabelt att Sverige inte direkt avvisar försöken att införa majoritetsbeslut med hjälp av de här passerellreglerna. Nu har jag fått det sagt.

Anf. 40 VICE ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi statssekreteraren för den här gången och för alla andra gånger som statssekreteraren har varit här. Vi ses säkert i framtiden i något sammanhang.

Anf. 41 Statssekreterare DAN ELIASSON:

Jag får tacka för gott samarbete. Jag har varit med på samtliga rådsmöten sedan 1995 och fram till 2001, därefter ytterligare ett antal. Jag har sett hela den utveckling som Sverige har genomgått när det gäller det rättsliga och inrikes samarbetet. Det är en formidabel utveckling där vi stod i bakkant och var rädda från början. Nu omfamnar vi och leder. Det tycker jag är jättebra. Tack, herr ordförande!

2005/06:50

2 oktober

2 § Rättsliga och inrikes frågor (inrikes frågor)

Statssekreterare Charlotte Svensson

Återrapport från ministerrådsmöte den 24 juli 2006

Återrapport från informellt ministermöte den 20-22 september 2006
Information och samråd inför ministerrådsmöte den 5 och 6 oktober 2006

Anf. 42 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag hälsar statssekreteraren välkommen. Vi kanske ska börja med en återrapport.

Anf. 43 Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON:

Det är en återrapportering från RIF-rådet den 24 juli. Vid det RIF-rådet diskuterades bland annat resultatet av den konferens som ägde rum i Rabat i början av juli då EU och ett antal nord- och västafrikanska länder deltog och kunde enas om en positiv hållning till migration. Vid den här konferensen antogs också en handlingsplan. En stor del av den handlingsplanen har ett långsiktigt fokus på att integrera migrationsfrågorna i strategier för att bekämpa fattigdom samt skapa anställningsmöjligheter, investeringsmöjligheter och motverka *brain drain*.

Den här Rabatkonferensen kom också att ses som ett led i förberedelserna för FN:s högnivådialog om internationell migration och utveckling som ägde rum den 14 och 15 september då EU också var en viktig aktör. Rådet antog vid sitt möte den 24 juli en gemensam ståndpunkt inför den här högnivådialogen som tog upp hanteringen av så kallade *mixed flows* och vikten av att också se till dem som är i behov av internationellt skydd.

Även efter FN:s högnivådialog kommer en mer fördjupad och strukturerad dialog att fortsätta. Majoriteten av FN:s medlemsstater stödde inrättandet av ett informellt rådgivande och icke beslutande globalt forum, det vill säga ett globalt forum för migration och utveckling. Ett första möte kommer att hållas under nästa halvår där Belgien kommer att stå värd.

Vid julirådet presenterade också kommissionen två meddelanden, en strategisk plan för laglig migration respektive ett förslag till en gemensam politik när det gäller olaglig invandring. De här två är nära sammanlänkade, och kommissionen föreslår rådet ta ett helhetsgrepp i det fortsatta arbetet under kommande ordförandeskap.

Vid det informella RIF-rådet i Tammerfors den 21 och 22 september diskuterades hur EU:s medlemsstater ska ta ett gemensamt ansvar för invandringen i Europa och se till att de normer vi kommit överens om efterlevs även när migrationen är större än vanligt. Det handlar om att förbättra finansieringssystemet för att dela kostnaderna för invandring, gränskontroll och asylsystem mer solidariskt mellan medlemsstaterna men även om att, som ni känner till, mer kortsiktigt bidra gemensamt med utrustning, personal och kunskap till de länder som upplever att de inte klarar av att hantera migrationen. I det här sammanhanget spelar gränsbyrån Frontex en viktig roll.

Samtidigt kan man säga att det råder en stor förståelse för att migrationens ursprungsfaktorer, såsom fattigdom och brott mot mänskliga rättigheter, inte kan undanröjas över en natt och att det krävs agerande på

andra områden än det migrationspolitiska för att hantera de här problemen.

Det var en kort rapportering från RIF den 24 juli och den 21 och 22 september.

2005/06:50

2 oktober

Anf. 44 VICE ORDFÖRANDEN:

Tack så mycket! Finns det frågor med anledning av åiterrapporten? Om så inte är fallet går vi över till dagordningen. Om jag har förstått saken rätt är punkterna 7 och 8 strukna. Då kanske statssekreteraren vill börja med punkt 9.

Anf. 45 Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON:

Det här är kommissionens andra rapport om *visa waiver*-reciprocitet gentemot vissa tredjeländer. På mötet väntas kommissionen presentera sin andra rapport om de åtgärder som vidtagits till följd av den så kallade reciprocitets- eller ömsesidighetsmekanismen.

I Haagprogrammet slog man fast att samarbetet om viseringsreciprocitet måste intensifieras. Det innebär att alla EU-medborgare ska åtnjuta viseringsfrihet vid resor till länder vars medborgare i sin tur kan resa till Schengenområdet utan krav på visering. Regelverket inom EU har förändrats såtillvida att medlemsstaterna nu ska notifiera länder som inte tillämpar reciprocitet, varefter det är kommissionens uppgift att påtala detta och inleda förhandlingar med landet i fråga i syfte att åstadkomma full reciprocitet.

Från svensk sida välkomnar vi denna rapport.

Anf. 46 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens upplägg i den fortsatta diskussionen och förhandlingarna.

Hur blir det med punkt 10?

Anf. 47 Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON:

Den finns kvar på dagordningen, men det står "eventuellt". Den gäller konsultation om möjligheten att inleda förhandlingar om viseringsförenklings- och återtagandeavtal med Moldavien.

RIF-rådet den 24 juli gav kommissionen i uppgift att till mötet i oktober genomföra en analys inför utarbetandet av ett mandat för förhandlingarna om avtal om viseringsförenklningar respektive återtagande med Moldavien. Mandatet skulle sedan läggas fram för eventuellt beslut om att starta förhandlingar vid rådsmötet i december. Inledande av förhandlingar med EU sker då ett land bedöms uppfylla kriterierna i den gemensamma ansatsen för viseringsförenklningar som antogs 2005. Dessa kriterier gäller dels reformer på RIF-området, dels att viljan att inleda förhandlingar om återtagandeavtal måste finnas.

Från svensk sida ser vi fram emot att få denna rapport. Detta är viktigt med tanke på möjligheten att även Moldavien kan få inleda förhandlingar före årsskiftet, mot bakgrund av den beslutade avgiftshöjningen, som ni ju känner till.

2005/06:50
2 oktober

Anf. 48 VICE ORDFÖRANDEN:

Det här är en informationspunkt. Vi tackar för informationen och lägger den till handlingarna.

Finns det ytterligare punkter på dagordningen?

Anf. 49 Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON:

Nej.

Anf. 50 VICE ORDFÖRANDEN:

Då är vi alltså klara nu. Vi ber att få tacka statssekreterare Charlotte Svensson för detta möte och för tidigare möten här i EU-nämnden.

Innehållsförteckning

2005/06:50

2 oktober

1 § Rättsliga och inrikes frågor (rättsliga frågor)..... 1

Anf. 1	VICE ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2	Statssekreterare DAN ELIASSON	1
Anf. 3	VICE ORDFÖRANDEN	2
Anf. 4	Statssekreterare DAN ELIASSON	2
Anf. 5	INGVAR SVENSSON (kd)	3
Anf. 6	LEIF BJÖRNLOD (mp).....	3
Anf. 7	Statssekreterare DAN ELIASSON	3
Anf. 8	VICE ORDFÖRANDEN	3
Anf. 9	Statssekreterare DAN ELIASSON	3
Anf. 10	Statssekreterare JONAS HJELM	3
Anf. 11	BEATRICE ASK (m).....	4
Anf. 12	LEIF BJÖRNLOD (mp).....	5
Anf. 13	Statssekreterare JONAS HJELM	5
Anf. 14	LEIF BJÖRNLOD (mp).....	5
Anf. 15	Statssekreterare JONAS HJELM	6
Anf. 16	VICE ORDFÖRANDEN	6
Anf. 17	Statssekreterare DAN ELIASSON	6
Anf. 18	VICE ORDFÖRANDEN	7
Anf. 19	Statssekreterare DAN ELIASSON	7
Anf. 20	BÖRJE VESTLUND (s)	8
Anf. 21	Statssekreterare DAN ELIASSON	9
Anf. 22	LEIF BJÖRNLOD (mp).....	9
Anf. 23	VICE ORDFÖRANDEN	9
Anf. 24	Statssekreterare DAN ELIASSON	10
Anf. 25	KARIN THORBORG (v).....	11
Anf. 26	Statssekreterare DAN ELIASSON	11
Anf. 27	VICE ORDFÖRANDEN	11
Anf. 28	Statssekreterare DAN ELIASSON	11
Anf. 29	VICE ORDFÖRANDEN	12
Anf. 30	Statssekreterare DAN ELIASSON	12
Anf. 31	VICE ORDFÖRANDEN	13
Anf. 32	Statssekreterare DAN ELIASSON	13
Anf. 33	LEIF BJÖRNLOD (mp).....	13
Anf. 34	Statssekreterare DAN ELIASSON	13
Anf. 35	LEIF BJÖRNLOD (mp).....	14
Anf. 36	Statssekreterare DAN ELIASSON	14
Anf. 37	VICE ORDFÖRANDEN	14
Anf. 38	Statssekreterare DAN ELIASSON	14
Anf. 39	KARIN THORBORG (v).....	15
Anf. 40	VICE ORDFÖRANDEN	15
Anf. 41	Statssekreterare DAN ELIASSON	15

2 § Rättsliga och inrikes frågor (inrikes frågor) 16

Anf. 42	VICE ORDFÖRANDEN	16
Anf. 43	Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON.....	16
Anf. 44	VICE ORDFÖRANDEN	17
Anf. 45	Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON.....	17
Anf. 46	VICE ORDFÖRANDEN	17
Anf. 47	Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON.....	17

2005/06:50
2 oktober

Anf. 48	VICE ORDFÖRANDEN	18
Anf. 49	Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON	18
Anf. 50	VICE ORDFÖRANDEN	18